«زينب (س) در اربعين » م ی ود از این وطنین تیا کیربلا دفتــــری را در عـــرزا وا مــــیکنــــد خـــادمى بــر كـرار زوارت مـــنم کــار زائــر را بَــرم هــر دم بــه پــیش در عـــزای تـــو عــراداری کـــنم اربعین در کوی تو منزل کند » از مصــــيبتهـــای آن دارم پيــام از رقيَّ ، طفــل عطشـان شــما یک نظر ہے ہے بر شہمیم یاس کن همرهـــى بــا رأس گــل بــر نَــى نمــود در بیابـــان مـــیخکیــد در پــای او نالـــــهٔ وا حســـرتایی مــــیکشــــد چشےم خصود بےر رأس بابےا دوختےہ نـــا شـــكفته غنچـــهای پَرپَــر شــده ای بـــرادر ، شــد یزیـدی قــاتلش مــــیگــــذارد مجلســـی را رو بــــه رو شـــعلهاش ســـوزانده از مــا هـــم جگــر ! طفــل بیمـاری ببینـد روی خـاک ! کــس نبینــد آن چــه را مــن دیــدهام با سبه سالش گشته عمر او تمام در خرابـــه دفـــن كـــردم گـــنج تـــو صحنه های دل خراش و جانگران کاروانیت را تماشیا کیردهانید ! در تماشا مرد و زن بر پشت بام گــه بــه گیســوی زنــان چنــگ مــیزدنــد پاسىيىخ ھىر يىك بىيە سىيىلى دادەانىد ! سوی دیگر دشمنان با چوب و سنگ

اربعين است و « صبا » همچون صبا با خدای خرویش نجروا مریکند « یا حسین بین علی ، یارت مینم « عهد بستم در تمام عمر خویش آمــدم بـا خـواهرت زارى كــنم خـــواهرت اینگونـــه دردِ دل کنـــد « آمــدم بــا کــاروان از شــهر شــام گـــویم از حــال یتیمــان شــما ای حسیبین دردِ میبرا احسیباس کیبن یـــاس تـــو راه طــویلی طـــی نمــود خارهــــا بســـيار بــــود در راهِ او هــر زمـانی را کـه خـاری مــیگزیــد آبلــــه در پـــا و صــورت ســوخته تک درخت کوچکت بسی بسر شده گــر چــه مــىدانــى تــو آن راز دلــش داخــل طشــت آن ســر پُــر خــون تــو سیینهٔ کیودک شیده پُیر از شَیرر کس نسازد جامه چون من چاک چاک خــــون فشـــاندم از درون دیـــدهام ای حسین ، این دخترت در شیهر شیام کــردہ تســلیم جــان خــود از رنــج تــو دیدهام در شهر شهام به سهوز و سهاز شامیان بر ما ستمها کردهاند کردہانے ما را تماشا خاص و عام بـر اسـيران هـر طـرف سـنگ مـىزدنـد داغـــــداران را تســــلّی دادهانـــــد یک طرف میزد اَجل بر سینه چنگ

در کنیار هیر شیهیدی نیور پیاک پـــرت مــــىكردنـــد درون كوچـــههـــا در خرابیه ، کوچیه هیای بیی امیان زینب تو دفع آتش کرده بود ! پارهای آتش به فرق او نشست زین مصیدیت است بسی دلگیر شد گــر چــه از مــردم ندیــدی احتـرام صحنه و دشرنام دونان دیدهای ؟ آنچـــه ذلّـــت ديــدهام روى زمـــين در زبـــان شــامیان دُشـــنام بــود از خمیــده قامــت و احــوال مــن پیشے کے دم صحبر با « اَمَّےن یُجیے » ! آورم در اربعــــین بـــر ســر زنــان آمــده بـا قـامتی همچـون کمـان پُـــر شــده در كــودكى پيمانـــهِاش تــا بـرادر را زیـارت مـییکنید زنــــدگی شــــد تلخــــی ایّـــام تـــو قامىت سىسقا و سىسالار تىسو ؟ آن شــــبيهِ خـــاتم پيغمبـــران ؟ بس مصيبت ها كه آنان ديدهاند ؟ در شــهادت والــه و شــيدا كجاســت ؟ قصـــــهٔ مردانـــه در پیغـــام اوســــت در جـــوار حـــق شـــكايت مــــك قصّــــة تلــــخ جـــدايي خوانـــدهايـــم حـــل نمايــد زينــب مــرد آفـرين یادگــــار دختــــر پیغمــــر اســـــت روزی تــو مــیشـود کـرب و بــلا

گاه سر از نیره میافتاد به خاک آتشـــــى انباشــــتند از بوتــــههــــا ریختـهانـد آتـش بـه فـرقم دشـمنان أُمِّ كلثــوم زيــن جفــا غَــش كــرده بــود ساجدین را بسته بودند هار دو دست پای سے جاد در غُل و زنجیر شد شـــــیعهای مــــیپرســـد از او ای امـــام در کجـــا ســـختی فــراوان دیــدهای یاســــخش داد آن امـــام چـــارُمین بـــدتر از هـــر جـــا مســير شـــام بــود یا حسین ، دیگر مپرس از حالمین چـون پـدر در عُمـر خـود بـودم غريـب بـــر مـــزار تـــو کنــون يــک کــاروان مـــادر آن اصـــغر شــيرين زبــان تــا مگـر جويـد گُـل ششــماههِاش خــواهر غمديـده فرصـت مــيكنـد ای بـــرادر مـــن فــدای نــام تــو قبرر عبراس علمردار ترو کرو ؟ در كجــا باشــد علـــى ، ســرو جــوان عصون و جعفر در کجا خوابیدهاند قاســــم آن دامـــادِ عاشـــورا کجاســـت آن که مـرگش چـون عسـل در کـام اوسـت الغرض زينبب (س) حكايت مسىكند ای بـــرادر بعــددِ تــو درمانـدهایــم ای صبا ہےر کےار مشکل را یقین آنکـــه در بحــر ولایــت گــوهر اســت گر کنیے در کرار توکیل برر خردا

اربعین سال ۱۳۸۸

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com. The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.